

Ezernegyven sebesültet hoztak Szegedre.

(Saját tudósítónktól.) Kedden délből fél-kettőkor 415 sebesültet hozó vonat érkezett Szeged-Rókus-állomásra. Az állomás előtt levő nagy teret egész a vámházig elzárták a nagy számban kiérkezett közönség előtt. A sebesültek közül — kik majd kivétel nélkül Sabácnál szenvedtek sérülést — háromszázat Szegeden: a köz- és katonakórházakban és az iskolákban helyeztek el, százzal pedig tovább ment a vonat Budapestre.

A Szegeden kiszállított betegek közül a legsúlyosabban sérülteket: ötöt a városi kórházba szállítottak. Akiknek súlyos sérülésük volt, azok a két katonakórházba kerültek, a könnyebben sérülteket pedig az iskolákban berendezett kórházakban helyezték el. A sebesülteket villamos kocsikon szállították a kórházakig, ahol nagyszámu ápoló személyzet várta őket, amely gondoskodott a betegek gyors elhelyezéséről. A betegek közül a legtöbben a lábukon sérültek meg.

A városba való szállítás simán ment, a legteljesebb elismerés illeti a villamostársaságot, nemcsak azért, mert a súlyos sebesültek számára is alkalmassá rendezte be a kocsikat, hanem azért is, mert egy órán belül minden sebesült oda lett szállítva, ahová kijelölték.

A közönség szeretettel és részvéttel fogadta a java részt nem magyar fiukat. Végig a hosszú uton, amerre a villamos kocsik elhaladtak, nagy tömegekben állott sorfalat és a villamos kocsik ablakain adogatták és dobálták be a virágokat, a kifliket, egyéb enni-valókat és cigarettákat.

Különösen a kórházakul berendezett iskolák előtt egész délután nagy tömeg ember állt, amely lelkesedésével és bőkezűségével tüntetett a megsérült katonák mellett.

Ma este és éjjel újabb sebesültek érkeztek. Maig összesen 1040 sebesültet hoztak Szegedre, akik közül 160 állapota igen súlyos. Legtöbb a magyar és a cseh. Újabb sebesültek érkezését nem jelezték.

Minden nálunk elterjedt rémhírrrel szemben szemtanúk által bebizonyosodott, hogy Sabácról nem vertek ki bennünket. Tény azonban, hogy nem birtokoljuk ezt a sok véráldozattal bevett várost háborítatlanul, mert ottani seregünk a szerbek újabb és újabb ellentámadásainak van kitéve. Egy igen intelligens őrmestert, akinek balkarját lőtte át egy szerb golyó s akit sebesültként Szegedre hoztak, lapunk egyik munkatársa meghívta ebédre. W. R. őrmester elbeszéléséből közöljük a következőket:

— Sabácot magyar ezredek foglalták el. A magyar fiúk harci kedve minden emberi

képzeletet felülmúló volt. A lakosság provokativ magaviselete folytán katonáink butorokat, üzleti berendezéseket és felszereléseket, szóval minden ingót összeromboltak, borban és pálinkában mosdottak. Eleinte csak a férfiakat fogdosták össze és a templomba csukták őket, ellenben az asszonyok és tizenöt éves aluli gyermekek ott maradhattak elpusztított lakásaikban.

— Mikor azonban katonáink azt tapasztalták, hogy a nők a városból kivert szerb katonaságnak különböző jeleket adnak, azokat, akiket ezen rajta csíptek, irgalmatlanul felkoncolták, a többieket azután szintén bezárták. A szerb nők viselkedése egyáltalán borzalmas és gyalázatos volt. Amelyik nő szembekerült katonáinkkal, a legalázatosabban viselkedett, amint azonban mód kínálkozott rá, hátulról lőttek rájuk a szerb bestiák. Például az egyik magyar huszárnak vizet nyújtott fel egy asszony, amint pedig megfordult a lovával, biztos lövéssel leterítette szegény magyar huszárt a lováról. És hány és hány ilyen eset fordult elő!

Az egyik ellentámadás alatt a templomba zárt férfiak abban a hiszemben bizonyára, hogy szerb fegyverek ropogása hallatszik a városban, Szerbiát zsiviózták. Tévedésüket azonban drágán kellett megfizetniük.

A szerb gyalogság tüzelése alig tesz kárt katonáink sorában, annál biztosabb azonban a tűzérsg tüzelése. Biztos rejtekből lőnek a városba és mivel az ott működő tűzérsg béke idején is ott állomásozott, minden távolságot centiméternyi pontossággal ismernek. Minden elismerést érdemel azonban a mi tűzérsgünk tűzhatása is. Egy-egy ágyunknak második-harmadik lövése már biztosan söpör a szerbek soraiban.

Különösen fáradtságos sebesültjeinknek a feltalálása, miután Sabác környékén sok a bozót és magas kukorica. Mindazáltal elkövetnek egészségügyi csapataink mindent, hogy minden emberünket megmentsek.

Ha hasonlat egyáltalán talál, úgy állunk a szerbekkel szemben, mint mikor egy kiváló vívó párbajban szembe kerül egy vívni nem tudóval, akinek a vágásai teljességgel kiszámíthatatlanok és azért e vágások kiparizása is fölötte nehéz. Ez nem a mi hedseregünknek a szerb hadsereggel, hanem az egész szerb néppel való háboruja, mert a szerb területen *mindenki*: katonaság, asszonyok, gyermekek küzdenek ellenünk.

Éjjel után egy óra néhány perc: a Szeged-Rókus-állomásra berobog a sebesülteket szállító első vonat. A sebesülteket, kik valamennyien a Sabácon tuli operációk színterén sérültek meg, dobogón vitték föl a villamosokra.

Komor képet nyújtott az éjszakai szállítás. Acetelin-fáklyák mellett mentők, ápolónők, egészségügyi katonák siluettjei, ezeken túl a fák árnyékában a hajnali órákban

is nagyszámu közönség, soraiban itt-ott rendőrök és detektívek. Csendben jött be a vonat, lassan a följárat előtt készült dobogónál megállott. Sokat a sebesültek közül az ablakon keresztül emeltek ki. Volt közöttük olyan is, aki beszélni se tudott a gyöngeségtől. Egyiknek a golyó a felső karját furta át — vörös szalagos főorvos áll mellettem — azt mondja, föl fog gyógyulni.

A most *K. u. k. reserv-spítál* — fölírásu állami felsőkereskedelmi iskolába szállították a sebesülteket. Vörös Keresztes urhölgyek, sebesültszállító katonák teljes fölkészültséggel várják az érkezőket. Civil-embert egyáltalán nem engednek be.

— A holnapi nap folyamán beteglátogatási időt adunk — mondja egy főorvos a várakozóknak.

Szegedi sebesült nincs a szállítottak között s a várakozók tömegében nagyobb a kíváncsiság és részvét, mint az érdekeltség.

A felsőkereskedelmi iskola hátsó följáratánál egy fehérzubbonyos ápolónő áll. A folyosón amint felmegyek, egy főorvos fel akar tartóztatni, szabadkozom... bocsánatot kér, de a sebesültek kimerültek...

A folyosóra egy bekötött fejű magyar katonát hoztak ki, homlokán átütött a piros vérfolt. Könnyebb sebesült s az ápolónő a folyosón új kötést tesz rá. Mialatt mossa a sebet, beszélgetni kezdek vele.

— Sabáctól mintegy 25 kilométernyire csaptunk össze. Hétezer szerb esett el s 27 ágyut vettünk el az ellenségtől. Alig pár ezer emberünk küzdött először az egész szerb divízió ellen. Rövid összecsapás után szétosztuk őket s mialatt futottak, a menekülők cement-sáncokkal zárták el magukat s szalmából maszkirozott álagyukat állítottak föl. De mikor kitűnő tűzérsgünk közéjük lőtt, meggyúlt a szalma és akkor láttuk igazán a szerbek cseleit.

— Az összeütközés előtt való este — augusztus 11-én — egy szerb ezred volt Sabácnál, de csakhamar közeledett mintegy 45,000 főből álló sereg. A magyarok tizszer akkora erővel állottak szemben, ádáz, elvételezett ellenséggel szállottak küzdelembe s állták a rendíthetetlen harcot — míg a Száván át rögtönzött hidon segítséget nem kaptak.

— Óriási összecsapás volt Sabácnál. A nők is kegyetlen módon viselkedtek. Állandóan lesből lövöldözték a magyar katonákat.

— Megveretésük után eszeveszett rendetlenségben menekültek a szerbek Valjevó felé, ágyukat, gépfegyvereket, élelmiszereket hagytak hátra.

Házi-étterem kellemes kerthelyiségében

Kitűnő konyha. ✕ Kitűnő italok. ✕ Figyelmes kiszolgálás.

Tisztelettel

Horváth Ferenc, vendéglős.

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

SZT. ISTVÁN

duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!